

*Dora Salazar
Izaskun Álvarez-Gainza
Kontxa Elorza
Paula Valero
Anamari Matajari
Susana Talayero
Ainhoa Güemes*

trets sobre blanc

*Els detalls quedaven
esborrats, i això per a
ella constituïa un efecte
extremadament bell*

TEMA:

La geografia de la ferida o transmutacions en l'espai-temps són alguns dels exemples d'artecnociència d'aquesta exposició.

TÍTOL DE L'EXPOSICIÓ: **Trets sobre blanc**

BREU:

L'exposició que presentem al Centre de Cultura de Dones Francesca Bonnemaison amb el títol "Trets sobre Blanc" ha estat organitzada per Plazandreok i comissariada per Ainoa Güemes amb motiu de la **IV Edició del Festival de Cultura Feminista FEMINISTALDIA** de l'any 2009.

La presentació d'aquesta exposició al nostre Centre té com a objectiu establir noves col·laboracions entorn de la producció cultural feminista i impulsar la creació de xarxes generadores de complicitats, i sabers complementaris, així com desenvolupar mecanismes de reciprocitat, solidaritat i ajuda mútua. Tot plegat com a expressió de la capacitat per subvertir el patriarcat amb l'enfortiment de les relacions de sororitat.

L'exposició "Trets sobre Blanc" ens mostra, una vegada més, la necessitat de difondre les **produccions artecnocientífiques elaborades des de la perspectiva feminista**.

FEMINISTALDIA:

L'exposició d'art "Trets sobre Blanc", va ser inaugurada al desembre de 2009, en el Centre d'Art i Cultura Contemporània Arteleku, a Donostia, amb motiu de la IV Edició del Festival de Cultura Feminista: Feministaldia.

Feministaldia és un festival organitzat per la Plataforma Política Plazandreok. Es tracta d'un esdeveniment que barreja art, activisme i pensament, i que funciona com un punt de trobada entre artistes i activistes de diverses tendències i disciplines.

Feministaldia és, doncs, un 'melting pot' de propostes artístiques i culturals, que ens dóna una idea del que es mou en l'encara **underground món de la cultura feminista**: des de raperes i ballarines de break a catedràtiques i directores de centres d'art, performers, realitzadores de vídeo, Dj's i poetes.

En aquesta ocasió, el **Centre de Cultura de Dones Francesca Bonnemaison, mostra una segona versió inèdita de Trets sobre Blanc**. Les artistes Marina Núñez, Itziar Okariz, Daura Salazar, Susana Talayero, Izaskun Alvarez-Gainza, Kontxa Elorza, Paula Valero, Mercedes Mestas, Anamari Matajari i Ainhoa Güemes efectuen trets sobre blanc, directament al centre de les possibilitats creatives. Com Virginia Woolf, tenen propensió a efectuar trets violents sobre la ciutat, sobre les converses, i s'obren pas transigint, errant trets.

www.feministaldia.net

INAUGURACIÓ: divendres 15 d'octubre, a les 19:00 h.

DATES: divendres, 15 d'octubre – divendres, 17 de desembre de 2010

L'EXPOSICIÓ:

L'exposició col·lectiva Trets sobre Blanc es materialitza en un espai sonor i visual, on les imatges i els sons es juxtaponen; es componen i es descomponen simultàniament.

Un tret imprès amb tinta sobre fusta, realitzat amb una força concreta des d'una posició determinada, que apunta a un blanc no definit, a un no color. Peces que componen la geografia de la ferida, cossos que s'autoexploren. Ulls que bateguen amb determinat aspecte larval i ens envien senyals oberts, tancats en microorganismes i caveres. Ciència ficció per a un començament diferent, o potser un final angoixant. Cartells enganxats a la paret que són el registre d'una creació avortada. Transmutacions a l'espai-temps, imatges en moviment, un cos, nau orgànica que s'allunya de les configuracions del que es considera cultura i naturalesa. Escultures lleugeres penjades al sostre que entrenen un viatge plaent i creatiu d'allò l'humà a allò fantàstic. Focus de llum i globus d'heli suspesos.

Cada una d'aquestes instal·lacions de dimensions variables encarna altres mons possibles, són objectes-subjectes tecno-vius, que desapareixen al centre per construir mons nous.

La mostra és també un homenatge a Virgínia Woolf, amb ella, ens fabriquem una pell d'elefant, i sobrevivim, suportant i tocant els límits d'una bellesa i d'un dolor extrems.

www.artecnociencia.net

LES OBRES I ELS / LES ARTISTES:

AINHOA GÜEMES (Bilbao, 1976)

La peça audiovisual *Transmutacions cos-dòlmen* forma part de la sèrie *Proyecciones (y) Sobreproyecciones. Sala X. White House*. Un projecte artístic que des de 2009 està en procés de producció.

Aquesta sèrie integra les següents obres audiovisuals: *Objetos encarnados; Composiciones sobre color; Punto naranja liberado de la línea recta; Puntos amarillos en el espacio-cuerpo; Impresiones y expresiones físicas en el espacio urbano; Luna llena en White House: El lenguaje físico de lo cotidiano en el proceso de proyección y creación; i Transmutaciones cuerpo-dòlmen*.

Transmutaciones cuerpo-dòlmen, corresponen al desenvolupament d'un acte performatiu dut a terme en el dòlmen de Sorginetxe, un dels dòlmens més espectaculars que existeixen a Àlava.

KONTXA ELORZA

Roberto Mota i Concepción Elorza van començar la seva col·laboració al 1988. Viuen i treballen a Bilbao. Concepción Elorza és doctora en Belles arts i professora del Departament d'Art i Tecnologia de la Facultat de Belles arts de la UPV/EHU.

Han participat en exposicions col·lectives com *Nueva Realidad* (Círculo de Bellas Artes, Tenerife, 1988) *Cuatro Direcciones: Fotografía Contemporánea Española* (Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía, Madrid, 1991), *Inflexio Puntua* (Arteleku, Donostia, 1991), *El Teléfono en la Fotografía* (Sala de Exposiciones de Telefónica, Fundación Arte y Tecnología, Madrid, 1993), *Fons d' Art Contemporani* (IVAM Centre del Carme, Valencia, 1995), *Ezkerraldea Plastika* (Muskiz, 1998), *Le Menu du Chef* (Maison des Arts, Burdeos, 2005), o *Disparos Sobre Blanco* (Arteleku, Donostia,

2010), i exposat individualment a l'Aula de Cultura de la BBK (Bilbo, 1991), la galeria Visor (València, 1992), o el Château de Servières (Marsella, 1993)

El seu treball forma part de les col·leccions del Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía (Madrid), Fundación Telefónica (Madrid), Universidad Politécnica (València), i Photomuseum (Zarauz)

IZASKUN ÁLVAREZ-GAINZA (Sant Sebastià, 1982)

És artista i dissenyadora. Dirigeix el projecte editorial Belle Crö. Viu i treballa a Bilbao. Actualment, és doctoranda en el departament de Dibuix de la Universitat del País Basc. Treballa l'espai com a matèria, indagant aspectes com el objet trouvé. Últimament treballa especialment fotografia, tècniques gràfiques i projectes site-specific.

La peça que presenta a l'exposició està constituïda per una litografia emmarcada i un paper dels anys 30 del segle XX amb la paraula "toi" escrita per l'autora sobre aquest suport. Aquesta última part de l'obra fa al·lusió a aquesta altra persona que va haver-hi, aquest "toi" que ha desaparegut i no tornarà.

ITZIAR OKARIZ (Donòstia, 1965)

Viu i treballa entre Nova York i Bilbao. El seu treball en els últims anys s'ha caracteritzat per una producció documental d'accions realitzades tant en espais privats com a públics, que posen en qüestió la normativa social que defineix el nostre comportament.

Entre els seus últims projectes individuals es troben la mostra en la Galeria Carreras Múgica, Bilbao, 2009. "Ghost Box" a la Sala Rekalde, Bilbao, 2008. Curating the campus: To Pee in Public and private Spaces" en The *Singel, Anvers, 2007. "Talent" Vita Kuben, Umea, Suècia, 2007. "Climbing Buildings" festival "If I Ca't Dansi..." Utrecht, 2007, "Irrintzi; Repetición dins de "III Encuentros de Arte y Género" Centro Andaluz de Arte Contemporáneo, Sevilla 2007.

Recentment, ha participat també en les següents mostres col·lectives; "Antes que todo" CA2M, Madrid, "Chacun a so gout" Guggenheim Bilbao Museum. Bilbao "Kiss Kiss Bang Bang" Museu de BB.AA, Bilbao 2007. "Attitude" c/o Atle Gerhardsen Gallery, Berlin 2006. "The Dead, Absent, and Fictitious", Mostra de vídeo comisariada per LTTR, REDCAT Concert Hall Los Angeles 2006.

En aquesta ocasió, presenta cinc globus d'heli que es van desinflant mentres dura de l'exposició. És una observació fenomenològica del succés que es realitza, un "diari" del seu desenvolupament.

MARINA NUÑEZ (Palència, 1966)

Marina Nuñez ha realitzat exposicions individuals en galeries espanyoles com Buades, Alejandro Sales, Tomás March o Salvador Díaz, i estrangeres com OMR (Mèxic DF), Pascal Polar (Brussel·les), John Berggruen Gallery (Sant Francisco), Alessandro Si (Milà) o Mimmo Scognamiglio (Nàpols)

També ha exposat individualment en centres públics com l'Espacio Uno del Reina Sofia, la sala La Gallera de la Comunitat Valenciana, la Fundació Pilar i Joan Miró a Palma de Mallorca, la Iglesia de Verónicas a Múrcia, el Centro de Arte de Salamanca, Casa d'América a Madrid, el Institut Cervantes a París, La Panera a Lleida, el Musac de León o el Centre del Carme a València.

En referència a les exposicions col·lectives, es poden destacar "Transgenéric@s" (1998, Koldo Mitxelena Kulturnea, Sant Sebastià), "La realitat i el desig" (1999, Fundació Miró, Barcelona), "Zona F" (2000, Espai d'Art Contemporani de Castelló), "I Bienal Internacional d'Art" (2000, Museu Nacional de Belles arts, Buenos Aires), "Ofelias i Ulisses. Entorn de l'art espanyol contemporani" (2001, Antichi Granei, Giudecca, Venècia), "Big Sud. Neue Spanische Kunst" (2002, Hamburger Bahnhof, Berlín), "Pain; passion, compassion, sensibility" (2004, Science Museum, Londres), "Posthumous choreographies" (2005, White Box, Nova York), "Identidades críticas" (2006, Pati Herreriano, Valladolid), "Pintura mutante" (2007, MARCO, Vigo), "Banquete (nodos y redes)" (2009, Laboral, Gijón, i 2010, ZKM, Karlsruhe, Alemanya)

Així mateix és autora d'articles com "Jackson Pollock i les màquines de dibuixar" (en Gómez Molina: "Les estratègies del dibuix en l'art contemporani", Càtedra 1999), "Del conservadorisme com una de les Belles arts" (en Gloria Picazo: "Impasse Dos", Ajuntament de Lleida 2000), "Nosaltres, els ciborgs" (a José Jiménez: "L'art en una època de transició", Diputació d'Osca 2001), "Carn" (en África Vidal: "La feminització de la cultura", Centre d'Art de Salamanca 2002), "La posada en escena del jo" (VVAA, Diputació de Pontevedra 2004)

La seva obra figura en col·leccions de diverses institucions, entre les quals podem nomenar el Museu Nacional Centre d'Art Regna Sofia, el Artium de Vitòria, la Fundació "La Caixa", el MUSAC de León o la Corcoran Gallery of Art, Washington, DC.

SUSANA TALAYERO (Bilbao, 1961)

Llicenciada en Belles arts, Universitat del País Basc UPV/EHU. Viu i treballa a Bilbao.

Exposicions recents: 2009 *Lo que nos hace*, galeria Carreras Múgica, Bilbao; Feministaldia'09, Arteleku, Donostia-Sant Sebastià; 2008 *Desvíos y otras fabulaciones*, Fundació Antonio Pérez, Conca; Artistas Bascos, Museo de Bellas artes de Bilbao; 46 Certamen Internacional d'Arts Plàstiques de Pollença, Museu de Pollença, Palma de Mallorca; 2007 *Caida libre*, galeria Carreras Múgica, Bilbao; *Microfantasticheria*, Venti Correnti, Milà; *Inmigració-Emigració 9ª Biennal Martinez Guerricabeitia*, Universitat de València, València.

Publicacions recents: 2010 *Resilire*, Susana Talayero; *Domestic flights*, Espai Ciutat, Vitòria-Gasteiz, text Leire Vergara ; 2008 *Desvíos y otras fabulaciones*, Fundació Antonio Pérez; text Aimar Arriola.

Lo que nos hace remet a la pròpia pràctica de l'art i als seus efectes. Té a veure amb els desplaçaments, un constituir-se, el fer, la qual cosa es desfà.

Dibuixos, collages, impressions digitals i breus narracions en vídeo s'agrupen creant vincles entre si. El fragment, la no jerarquia i la simultaneïtat entre les peces marca el ritme d'un procés del que sorgeixen diverses lectures associatives

PAULA VALERO

El seu treball ha passat per la recerca de nous territoris (de materialització, d'acció), des de l'individual al col·lectiu: amb projectes de caràcter d'intervenció pública (accions directes amb grups activistes a propostes personals interdisciplinàries. El seu treball des del corporatiu va començar amb la fundació d'un grup de dones activistes (*las non gratas class*), per derivar individualment en la seva pròpia línia d'investigació, volent afavorir un nomadisme que li permet les seves intervencions puntuals (col·lectives o no) en diferents llocs (Brasil, França, Buenos Aires, Estat espanyol...)

Es desplaça entre: la relació amb la resistència cultural i la pràctica artística com a eina de construcció i reinvençió del possible (no assenyalar exclusivament la fissura o la manca, sinó construir sobre ella), insistint així en la capacitat transformadora en generar processos creatius.

Geografia de la herida ens parla de la repressió com un acte o situació tangible, evident; des d'aquest control sobre els cossos, aquesta repressió, conté una violència, sense rostre, aplicada, assimilada, des del silenci de la seva invisibilitat, des de la indeterminació del seu abast, que ens fereix i ens afebleix.

Són les ferides que la societat organitza legalment. Depenent de les construccions i contractes socials, de les maneres d'instal·lació dels poders sobre els cossos. La seva presència, la seva permanència, està regulada en els nostres moviments, en les nostres maneres d'estar, en el nostre exercici de percebre'ns i de percebre a les/us altre. La seva funció estriba en el seu poder d'afeblir, de fitar les nostres capacitats.

De totes les institucions socials de poder, (relacionades entre si) l'artista es dirigeix a la institució mèdica: la seva experiència es resumeix en un seguiment mèdic de 8 anys per un òrgan que diferia del normal-estàndard i se sol diagnosticar com l'aparició d'un eventual tumor, que mai vaig tenir. Ella era de fet així per naturalesa, simplement diferent. La diferència l'excloïa d'una normalitat acceptable, per la qual cosa calia aplicar un control mèdic sobre el seu cos, sobre si mateixa, per reconduir-ho a les formes estàndard requerides. La repressió de l'aparell de control social des de la seva invisible violència.

DORA SALAZAR (Altsasua, 1963)

Daura Salazar es va llicenciar en la Facultat de Belles arts de la Universitat del País Basc, realitzant amb posterioritat cursos de doctorat en escultura. En l'actualitat resideix entre les ciutats de Donostia, Bilbao i Zumàia, on té el seu estudi.

L'artista mostra un clar interès pel procés d'elaboració de l'obra artística mitjançant la manipulació de materials i la construcció de formes i volums. En els últims anys de la seva trajectòria creativa destaca la constant i insistent utilització de la forma humana, en la qual pot apreciar-se una profunda preocupació pels temes sobre les dones, la feminitat i la masculinitat.

Combina la seva activitat escultòrica amb la desenvolupada en altres àmbits com el dibuix, la il·lustració, el vídeo, l'escenografia i la fotografia. En l'última dècada ha realitzat exposicions individuals i col·lectives en ciutats com Madrid, Sant Sebastià, Gijón, Vitòria, Bilbao o Indiana (EUA). Així mateix, ha rebut nombrosos premis i reconeixements per la seva trajectòria artística, com la Beca de la Diputació Foral de Bizkaia, el segon premi d'escultura Bizkaiko Artea, el Premi

d'Escultura Gure Artea, la Beca de la Bilbao Bizkaia Kutxa, el Premi del Ministeri de la Joventut de Luxemburg o el Premi del Saló Internacional "L'ArtContemporain" d'Estrasburg.

L'obra de Daura Salazar està representada en importants col·leccions públiques i privades, com les Juntes Generals de Bizkaia, la Col·lecció Argentaria, el Museu de Belles arts de Navarra, la Col·lecció Rafael Tous, la Diputació Foral de Bizkaia o el Museu de Belles arts d'Àlaba.

La sèrie *Princesas* és un dels capítols del llibre que es va a editar al desembre de 2010 titulat: *Cuentos para adultos*. Pretén explicar històries que van des del quotidià fins al fantàstic.

L'ESPAI:

Centre de Cultura de Dones Francesca Bonnemaison

Sala Rosa Vallespí
Carrer Sant Pere més Baix, 7, 2a planta
08003 - Barcelona

http://www.bonnamaison-ccd.org/activitats/151010_TretsSobreBlanc.html

HORARI DE VISITES:

De dilluns a divendres: d'11 a 14 hores i de 17 a 20 h.

Per a més informació | **PETICIONS D'ENTREVISTES AMB LA COMISSÀRIA I/O GRAVACIONS DE SALA:**

Eva Sánchez
Responsable de Comunicació

Centre de Cultura de Dones Francesca Bonnemaison
Sant Pere més baix, 7 2a planta • 08003 Barcelona
Tel. 93 268 42 18 • Fax 93 315 14 32
comunicacio@bonnamaison-ccd.org